

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10121

гр. София, 20.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в закрито заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

като разгледа дело номер **9612** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда след частична отмяна на решението по адм. д. № 2345/2021г. на АССГ поради констатирани процесуални нарушения.

Предмет на делото е законосъобразността на РА, с който на дружеството са определени задължения по ЗДДС в общ размер от 31 260лв. главници и лихви общо в размер на 8 807.67лв. за дан. периоди 12.2016г., 02., 05., 07 и 09. 2017г. в резултат на отказано право на данъчен кредит по декларирани от жалбоподателя ВОД.

Видно от информацията, общодостъпна от електронната страница на Съда на Европейския съюз, пред СЕС е образувано дело С – 676/22, по повод следният въпрос до СЕС: „Трябва ли член 138, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в духа на решение на Съда на Европейския съюз от 9 декември 2021 г., Kemwater ProChemie (С-154/20, ЕУ:С:2021:989), в смисъл, че прилагането на правото на освобождаване от данък върху добавената стойност (ДДС) при доставка на стоки до друга държава — членка на Съюза, трябва да бъде отказано, без да е необходимо данъчната администрация да доказва, че доставчикът на стоките е участвал в измама с ДДС, когато доставчикът не е доказал, че стоките са доставени на посочения в данъчните документи конкретен получател в другата държава членка, имащ

качеството данъчнозадължено лице, въпреки че с оглед на фактическите обстоятелства и на информацията, предоставена от данъчнозадълженото лице, са налице необходимите данни, за да се провери, че действителният получател в другата държава членка е имал такова качество?“.

Съдът намира, че при отговора на този въпрос СЕС ще даде тълкуване на член 138, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, което ще е от съществено значение за решаване на спора по настоящото дело и в частност за разпределяне на доказателствената тежест.

По тези съображения съдът намира, че на основание чл. 229, ал.1 т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, следва да спре съдебното производство до приключване на дело С – 676/2022г. на СЕС.

По изложените съображения и на основание чл. 229, ал.1 т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението за насрочване на делото в открито съдебно заседание.

СПИРА производство по делото до приключване на дело С-676/22 на СЕС.

Определението в частта за спиране на делото подлежи на обжалване пред ВАС с частна жалба в седмодневен срок от съобщаването му на страните.

Да се съобщи на страните чрез техните процесуални представители незабавно, по възможност по телефон или имейл.

След влизане в сила на определението да се правят ежемесечни справки за хода на С-676/22 на СЕС и при обявяване на решението да се докладва по делото.

СЪДИЯ:

